

Setkání

Bystrc, Hod Boží vánoční 2010, č.65

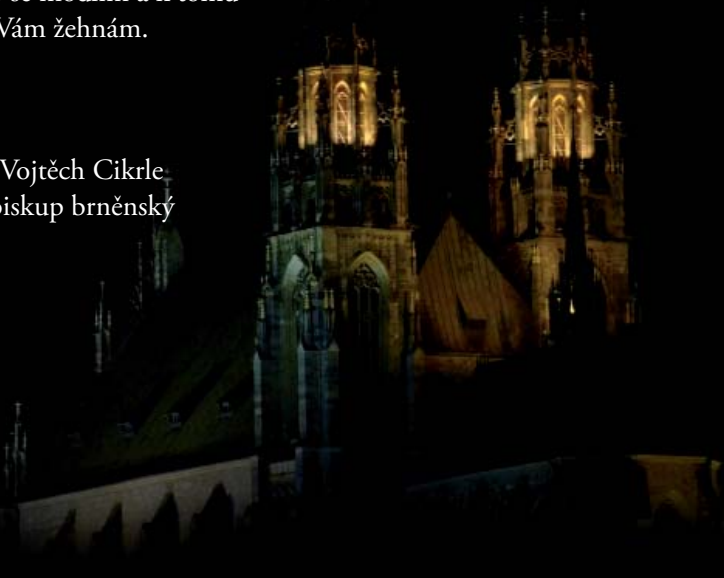
*Ježíš, betlémské dítě, přichází,
aby se dotkl našeho srdce.*

*Aby probudil k životu všechno, co je v nás dobré,
a naše osobní obdarování využil ke štěstí druhých.
Aby přemáhal ďábla, který nás chce odnaučit milovat
a vyhnat z ráje – z blízkosti Boha.*

*Vánoce jsou dobou, kdy máme pochopit, prožít a oslavit,
že Bůh je láskyplný a štědrý a že je nám blízko.*

Ať Pán naplňuje Vaše srdce.
Za to se modlím a k tomu
Vám žehnám.

Vojtěch Cikrle
biskup brněnský

Ubi est qui natus est rex Judeorum

„Kde je ten právě narozený král Židů? (Mt 2,2) Všimněte si dobře, kde se jeho narození stalo! „Kde je ten, který se narodil?“ Já vám říkám, jako jsem už řekl mnohokrát, že se toto věčné narození děje v duši úplně stejně, jako se děje ve věčnosti, ani méně, ani více, neboť je to jedno narození a děje se v samém bytí a v základu duše.

Z toho vznikají otázky. Bůh je jako rozum a smysl ve všech věcech přítomen, a to vnitřněji a přirozeněji než ty věci samy, a kde Bůh jest, tam musí i působit, sám sebe poznávat a říkat své Slovo. Jaké tedy vlastnosti pro toto působení Boží má duše oproti jiným rozumným stvořením, v nichž Bůh také jest? Dejte pozor, v čem je rozdíl.

Bůh je ve všech věcech, bytostně, účinně a mocně. Redit však může jen v duši – neboť všechna stvoření jsou jen stopy Boží, ale duše je svou přirozeností utvářena podle obrazu Božího. A tento obraz se musí oním narozením ozdobit a dovést k dokonalosti. Tomuto působení a tomuto narození je ze všech stvoření otevřena pouze duše. Věru, každá dokonalost, která se má do duše dostat, ať Božské světlo, milost nebo blaženost, musí tam vstoupit jen a jen tímto narozením a nijak jinak. Čekej jen na toto narození v tobě, a nalezeš všechno dobro a všechnu útěchu, a všechnu

rozkoš, všechno bytí a všechnu pravdu. Zmeškáš-li je, zmeškal jsi všechno dobro a všechnu blaženost. A cokoli ti přijde v něm, přinese ti čisté bytí a stálost, cokoli jsi hledal nebo našel mimo ně, zahyne všechno, dělej co dělej. Toto jediné dává bytí, všechny ostatní věci zahynou. V tomto narození dostáváš účast na božském vlévání a na všech jeho darech. (...)

Každé stvoření působí své skutky k nějakému účelu. Ten účel je vždycky tím prvním v úmyslu a tím posledním v uskutečnění. Tak zamýšlí Bůh ve svých skutcích jeden jediný požehnaný účel, totiž sebe sama, a aby duši se všemi jejími silami dovedl do tohoto cíle, totiž do sebe sama. Kvůli tomu činí Bůh všechny své skutky, kvůli tomu rodí Otec svého Syna v duši, aby všechny síly duše dospěly do téhož cíle. (...)

Duše je tak silně vázaná na své síly, že se s nimi vylévá všude tam, kde se vylévají ony, neboť v každém díle, které ty síly působí, musí být i duše při tom, oddaná a usilovně, jinak by vůbec působit nemohly. Když se tak duše se svou oddaností rozptýlila do vnějších skutků, musí pak nutně uvnitř být o to slabší ve svém díle. Pro ono narození Bůh chce a musí mít duši prostou, nezátíženou a svobodnou, v níž není nic než on sám a která nic a nikoho nečeká než jeho samého. (...)

A tak tímto způsobem se musíš zřítí vsí své činnosti a umlčet všechny své síly a

schopnosti, máš-li v sobě vpravdě nalézt toto zrození. Chceš-li nalézt toho narozeného krále, musíš překonat a hodit za sebe všechno ostatní, co kde nalézáš.

Abychom překonali a ztratili všechno, co se tomu narozenému králi nelíbí, k tomu nám pomáhej ten, který se stal lidským dítětem proto, abychom se my stali dětmi Božími. Amen.

Vybráno z knihy
Mistr Eckhart a středověká mystika.

Čtu mystiky, jako čteme vyprávění cestovatelů, kteří se vracejí z dalekých zemí, kam víme, že se nikdy nevypravíme. Člověk by chtěl navštívit Čínu, ale je to tak daleko! Přesto věřím, že až do konce svých dnů si uchovám pošelou naději.

Kdysi jsem si říkal: „Neumím se modlit, pomodlí se za mě kniha.“ Měli bychom se však obávat, aby duchovní četba prostě nezastupovala duchovní život, to znamená abychom si nepředstavovali, že když čteme mystiky, žijeme podle ducha Kristova. Známe lidi, kteří se kojí touto iluzí.

Julien Green

Boží pastýř

vánoční vyprávění - Ralph F. Wilson

Mráz čtyřiceti zim vyryl do pastýřovy tváře hluboké rýhy. Protože celý svůj život strávil venku v kopcích nad Betlémem, byl ve čtyřiceti starý – a byla mu

zima. Úbočí kopce, kde toho dne seděl, bylo také chladné, a tak si přitáhl plášť těsněji kolem sebe, aby se chránil proti větru.

Občas by změnil pozici, ani ne tak kvůli nepohodlí, ale protože měl pocit stísněnosti, znepokojení, přelidnění. Místo stovek ovcí, s nimiž se cítil jako doma, bylo úbočí poseto lidmi – byly jich tam tisíce –, kteří pozorně naslouchali Učíteli. Slyšeli ho docela dobře kromě okamžiků, kdy jeho slova smetl vítr.

Pastýř se jmenoval Tobias ben David, i když lidé mu říkali Toby. Jeho stáda byla ten týden v dobrých rukou, staral se o ně jeho dospělý syn. Toby je opustil, aby si šel poslechnout Ježíše z Nazareta. Dnes Učitel mluvil o spáse, jak Bůh přišel zachránit lidi z jejich vzpurnosti a hříchů, osvobodit je, shromáždit u sebe.

Ježíš se teď s názornými příklady zaměřil na ovce. Toby se cítil lépe. O ovcích toho věděl mnohem víc než ostatní lidé.

„Dobrý pastýř,“ říkal Ježíš, „položí za své ovce život. Ten, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. To dobrý pastýř nedělá...“ Jednou v noci před mnoha lety, muž, kterého si Toby

najal na výpomoc, utekl, když uviděli horského lva, jak se potuluje po kopcích. Ale Toby zůstal. Hlídní stád je jeho živobytí. Věděl, jaké oběti dobré pastýřství vyžaduje. Věděl, co znamená bránit bezbranné ovečky. Věděl, co znamená dát pro ovce v sázku svůj život. Tak to dělá dobrý pastýř.

Ježíš pokračoval: „Představte si, že máte 100 ovcí a večer jedna chybí. Co uděláte? necháte těch 99 pospolu v bezpečí a slézáte kopce, rozhlížíte se a hledáte, dokud tu ztracenou ovci nenajdete. Pak ji vezmete na ramena, přinesete ji dolů mezi ostatní a řeknete ostatním pastýřům, aby se s vámi radovali.“

„Takový je váš nebeský Otec,“ řekl Ježíš. „Když sejdete z cesty, ochrání vás a zachrání a nikdy se nevzdá, dokud vás nenajde – a vy jeho.“

Tobyho srdce tlouklo o závod. Hrdlo se mu sevřelo. Pochopil. Toby pročesával kopce, když hledal ztracenou ovci, nezastavil se, nenechal toho. Poznal radost, když ji objevil, když ji vysvobodil z houští, přinesl ji zpět a slavil s přáteli. On byl takový pastýř.

Ale věděl také, jaké to je, když bloumá sem a tam, když cítí, že zabloudil, že nemá žádný cíl, že je v pasti. Když nemá ani páru o tom, kde je a kam jde. Když kolem sebe mlátí a usilovně se snaží vyšplhat po něčem, co vypadá jako příkrá strž. Proto si dnes přišel poslechnout Učitele s nadějí, že opět získá víru, kterou měl jako desetiletý chlapec.

V myslí se vrátil zpět k večeru toho dne, kdy měl desáté narozeniny. Jako téměř každou noc byl s tatínkem a jeho

bratry venku na kopcích, starali se o ovce. Hvězdy zářily, mihotaly se na černé obloze. Najednou se však po úbočí kopce rozlilo pronikavé světlo a zaduněl hlas: „Ejhle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všecken lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán v městě Davidově!“

Spasitel, zachránce – práce pastýře. Často přemýšlel o chlapečkovi, kterého tu noc objevili, ležel ve chlévě, přesně jak řekl anděl. Toby poklekl a vzdal úctu děťátku, které na svých útlých ramínkách neslo osud světa. Co se s tím chlapečkem stalo? Teď mu musí být něco přes třicet. Jestlipak ten spasitel už někoho spasil? Zachránil někoho? Mohl by mě zachránit z mé existence, která nemá žádný cíl? Toby o tom uvažoval.

Právě v té chvíli zachytil vítr Ježíšova slova a odvál je směrem k Tobymu. „Já jsem dobrý Pastýř,“ říkal Ježíš, „který za své ovce položí život. Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě,“ říkal s vroucností a radostí ve tváři, „protože mám tiché a pokorné srdce a u mě naleznete odpočinek pro své duše.“

Rád bych věděl, pomyslel si Toby, když cítil, jak mu po tvářích stékají do vousů veliké slzy. Rád bych věděl, pomyslel si Toby, když mu radost a jistota Boží lásky začaly naplňovat srdce, až se zdálo, že pukne. Rád bych věděl, jestli Ježíš je to dítě, které jsem viděl tenkrát v noci, Spasitel světa? Ano, musí to být on. Jeho slova mě našla a, upřímně řečeno, vypadá, že je to ... Boží pastýř.

Mladý křesťan a politika

V minulém čísle Setkání jsme přinesli rozhovor s panem Miroslavem Klimešem. Teď po volbách už víme, že pan Klimeš byl zvolen a je dokonce místostarostou. Blahopřejeme a přejeme dost rozvahy a moudrosti při správě záležitostí naší obce. Spolu s ním byli za KDU zvoleni ještě paní Mgr. Eva Barovjanová a Ing. Jan Zámečník, jehož fotografie na předvolebních letáčích mnohým připomínala někoho, koho byli zvyklí vídat mezi ministranty a ve škole a nebyli si jistí, zda je to on. Ano, je to on a dnes bychom vám ho rádi představili trochu víc.

Honzo, v letošním roce jsi ukončil studia a aktivně jsi vstoupil do politiky. Není toho moc najednou, startovat svou profesní i politickou dráhu? Cos vystudoval? Víš, kdy sis poprvé uvědomil, že by politika mohla být zajímavá?

Politika mě zajímala již delší dobu, před 4 roky jsem kandidoval jako nestraník na kandidátce KDU, se kterou jsem dlouhodobě sympatizoval. To, že bych se do ní mohl aktivně zapojit, jsem si úplně uvědomil během studia. Studoval jsem Fakultu podnikatelskou na VUT. V té době jsem měl možnost seznámit se s dalšími mladými věřícími lidmi ze Studentského centra na Kozí ulici v Brně. Jedná se o jezuitský objekt, kde kromě Vysokoškolského katolického hnutí sídlí i signály.cz a schází se zde mladí věřící nejen z Brna. Vzhledem k tomu, že se jedná o velmi živou skupinu mladých lidí, podílel jsem se na organizaci různých akcí, ať už to byly plesy, setkání mládeže

atd. S postupujícím časem jsem se pak rozhodl, že bych se rád podílel i dále na utváření občanské společnosti a předávání křesťanských hodnot ostatním. Politiku chápu jako jednu z možností, jak toto naplnit. Takže můj zájem o politiku rostl postupně.

To, že se spojilo v jednom roce ukončení studia a možnost vstoupit do komunální politiky prakticky byla souhra okolností, kterou jsem nemohl nijak ovlivnit. Zatím se mi daří práci a politiku skloubit a doufám, že tomu tak bude i nadále.

Před květnovými parlamentními volbami jsem si všimla, žeš aktivně pomáhal při kampani lidové strany, pro niž tyto volby znamenaly historický neúspěch. Nebylo to odrazující? Musel ses dlouho rozhodovat, než jsi přijal kandidaturu v komunálních volbách právě za tuto stranu? Povzbudili tě doma, myslím rodiče a sourozenci?

Pro mě osobně znamenaly květnové volby velké zklamání, ale zároveň se

staly výzvou. Pokud chceme skutečně udržet křesťanskou myšlenku v politice, musíme se do ní aktivně zapojit. Já osobně jsem byl rozhodnutý kandidovat už dříve, ale mnoho mladých v jiných městských částech se rozhodlo pro kandidaturu, případně vstup do KDU, až po těchto volbách. Tento fakt byl tedy povzbuzující.

Bez podpory od rodiny bych se politice těžko mohl věnovat, přece jenom se jedná o časově dosti náročnou činnost.

Jaké jsou tvé zkušenosti a zážitky z povolebních jednání a z prvního zasedání zastupitelstva?

Povolební jednání byla pro mě samozřejmě novinkou a velmi zajímavou zkušeností. Byla složitá, ale to už k jednáním s takovou důležitostí patří. To, že se nakonec povedlo utvořit stávající koalici, považuji za úspěch a doufám, že se nám podaří v příštích letech Bystřic posunout zase o kousek kupředu.

Byl jsi zvolen členem rady, což je jakási „místní vláda“. Není to tedy bezvýznamná funkce. Je nějaká oblast, které by ses chtěl věnovat trochu víc?

Vystudoval jsem obor Daňové poradenství a management a následně Podnikové finance a obchod. Pracuji na ekonomické pozici a všechny moje aktivity během studia byly spojeny s ekonomikou – ať už se jednalo o brigády ve firemním sektoru, či práci pro občanská sdružení. Proto bych se chtěl věnovat především ekonomice.

Vím, že je to předčasné, ale přesto se ptám. Myslíš, že tě politika bude zajímat dlouhodobě, že by to mohla být tvoje cesta?

Jak jsem již říkal, můj zájem o politiku rostl postupně s tím, jak jsem se setkával s dalšími lidmi, kteří mě ovlivňovali v mém životě. V současné chvíli mohu říct, že v Brně se vytvořila dobrá parta mladých lidí, kteří se do politiky aktivně zapojili a snaží se prosadit tradiční hodnoty. A to je důležité, protože pokud by člověk byl v politice sám, neměl by se o koho opřít. Pokud tato spolupráce vydrží, rád bych v politice pokračoval.

Je ti některý z politiků sympatičtější než jiní?

Opravdu sympatickým politikem pro mě je David Macek. Mohu říci, že když jsem se s ním poprvé setkal, reálně jsem zjistil, že i pro mladé lidi je v politice místo. Od té doby jsem se s ním měl možnost několikrát osobně setkat a je to vždy povzbuzení.

Samozřejmě, že mám i další oblíbené, či naopak méně oblíbené politiky, ale to by byl dlouhý seznam.

Proč myslíš, že by se mladí lidé měli angažovat v politice?

Myslím, že tím důvodem může být to, že se mohou aktivně účastnit utváření svého okolí. Mnoho mladých se dnes podílí na projektech (nejen charitativních), kterými se snaží pomoci ostatním. Proč tedy nezkusit pokračovat v tomto i v politice.

Švýcarský politolog a publicista Gerhard Kocher řekl, že jsou dva druhy politiků: jedni jsou odvážní a čestní, ti druhí mají strmost kariéry. A tak ti, Honzo, přejeme, aby tvá kariéra stoupala zvolna.

otázky kladla jš

Štědrý večer na nákladní zaoceánské lodi

Žádní hosté
žádné ženy
žádné děti
jen námořníci
tiše bdící
Trup lodi
rozráží vody
ryby v rybách spící

A paluba se zachvěla
pod křídly anděla
Hvězdy jako svíce
jak svit krakatice
Žádní lidé
žádní hosté
jen dítě prosté se brodí
ke ztemnělé lodi

Milovat až k smrti někoho, jehož rysy jsem nikdy neviděl, ani jeho hlas jsem nikdy neslyšel, to je celé křesťanství. Člověk stojí u okna a dívá se, jak padá sníh, a najednou se k němu vplíží radost, pro niž lidský jazyk nemá pojmenování. V hloubi této jedinečné chvíle zakouší tajemný pokoj, který nenarušuje žádná pozemská starost; tam je jediné naše útočiště, protože Ráj, to není nic jiného než milovat Boha, a neexistuje jiné peklo, než nebýt s Bohem.

Julien Green, Journal 1940-45

Ze života farnosti

2. ročník farní ligy napínavé týmové hry **KUBB** se uskutečnila 18. září na farním dvoře. Účast byla hojná, počasi výborné, vítězové obdrželi tradiční perníkový pohár. Novinkou v letošním roce byla dvě hrací pole, stupně vítězů a párek v rohlíku. Za zorganizování této akce (a posekání trávy na farním dvoře) děkujeme panu Viktoru Moravcovi.

Tatínkové s malými dětmi, **Slůňata**, podnikli během podzimu několik zdařilých akcí. V září drakiádu, 15.-17.10. víkend na Pálavě, 20.11. výlet do podzemí Moravského krasu.

Vneděli 3. října požehnal náš otec biskup Vojtěch Cikrle v přístavišti Brněnské přehrady **jedenáctimetrovou kotvu**, symbol naděje, která loni zvýrazňovala prostor tuřanského letiště při návštěvě papeže Benedikta XVI. Kotva zde zůstane jako stálá připomínka této historické události.

Při slavnostní bohoslužbě v katedrále sv. Petra a Pavla 27. září přijal náš pan farář z rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho dekret, jímž ho papež Benedikt XVI. jmenoval Kaplanem Jeho Svatosti s právem užívat před svým jménem čestný titul **monsignore**.

10. ročník farního **tenisového turnaje** proběhl v sobotu 9. října za krásného podzimního počasí s celkovou účastí 15 hráčů ve dvouhře a 9 párů ve čtyřhře. Hlavním organizátorem tohoto každoročně konaného turnaje je pan Michal Lamparter.

Ve čtvrtek 21. října při bohoslužbě v Arše ve 20 hod. byl požehnán **nový kříž**. Slavností liturgii vedl děkan Václav Slouk.

Od 10. listopadu mají **bystrčí seni-
oři** na faře jednou měsíčně nové společenství. Schází se ke společnému sdílení, modlitbě a rozjímání nad slovy Písma svatého. Nechybí ani malé pohostění. Společenství vede paní Jana Švancarová.

Dne 13. listopadu se **katecheté** z naší farnosti zúčastnili Diecézního setkání katechetů na Biskupském gymnáziu v Brně. Toto slavnostní setkání se konalo při příležitosti 20. výročí založení Katechetického centra. Zvláště zaujala přednáška P. Vojtěcha Kodeta na téma Písmo svaté v životě katechety. Vyvrcholením setkání bylo slavení eucharistie společně s otcem biskupem.

Hudební večer **k poctě sv. Cecílie** s žeháním hudebních nástrojů se konal v sobotu 20. listopadu. Děkujeme paní Haně Vechetové, která tyto hudební večery již mnoho let připravuje.

Přednáška popularizátora kosmonautiky a našeho farníka Tomáše Přibyla se uskutečnila v Arše v neděli 21. listopadu. Povídání o raketoplánech a kosmonautice nadchlo děti i dospělé.

V Arše se dne 27. listopadu pod vedením paní Ilony Burdové a Jany Pálkové vyráběly **vánoční pohlednice** a další drobné vánoční dekorace na podporu Adopce na dálku.

Žehnění adventních věnců se konalo v sobotu 27. listopadu v 18 hod. v Arše.

Po dětské mši svaté v neděli 5. listopadu přišel do Archy **svatý Mikuláš**. Děti si vyslechly Mikulášovu poučnou promluvu o mořeplavcích a poté jim andělé rozdali perníčky.

Z vody a z Ducha svatého se narodili:

- 29. 8. Anežka Havlíčková
- 5. 9. Simon Marcel Martin Šedivý
- 19. 9. Jana Ludmila Trkanová
- 26. 9. Alžběta Zdislava Ludmila Munzarová
- 10. 10. Tadeáš Antonín Král
- 17. 10. Veronika Marie Buzzi
- 24. 10. Martin Sláma
- 24. 10. Ondřej Karel Kepřt
- 31. 10. Adéla Soňa Ždanská
- 14. 11. Lýdie Marie Svobodová
- 20. 11. Nella Michaela Malá
- 21. 11. Hana Vymazalová
- 28. 11. Dana Marie Havlíčková
- 5. 12. Marek Šmíd

Věrnou lásku si přísahali:

- 18. 9. Martin Nečesal a Veronika Svačinová

V naději společenství Božího lidu se s námi rozloučili:

- 15. 9. Vítězslav Kulajta
- 28. 9. Jarmila Bartoňková
- 11. 11. Zdenka Pokorná
- 30. 11. František Vrzal